

Sygn. akt V KK 346/17

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Buliński

w sprawie **R.W.**

skazanego z art. 280 § 2 kk i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 kpk

w dniu 20 lutego 2018 r.,

kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 24 marca 2017 r., sygn. akt II AKa [...]

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w O.

z dnia 16 listopada 2016 r., sygn. akt III K [...],

**oddala kasację jako oczywiście bezzasadną, a kosztami
sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża skazanego.**

UZASADNIENIE

R.W. został uznany przez Sąd Okręgowy w O. wyrokiem z dnia 16 listopada 2016 r., sygn. akt: III K [...] za winnego tego, że :

1. działając w warunkach ciągu przestępstw:

- w dniu 11 stycznia 2016 r. w B. na ul. K. [...], wprowadził w błąd co do swojej tożsamości, podając się za sąsiada, co spowodowało uchylenie drzwi przez B.W. lat 79, będąc zamaskowany w kominiarkę wtargnął przemocą do wnętrza domu, a następnie używając przemocy poprzez wykręcanie ręki oraz grożąc pozbawieniem życia, a nadto posługując się nożem w ten sposób, iż przyłożył go do jej szyi zażądał wydania pieniędzy, które pokrzywdzona wydała mu w kwocie 2.000 zł, a następnie po dokonaniu penetracji domu dokonał kradzieży znalezionej kwoty pieniędzy 1.470 zł, a łączna wartość skradzionych pieniędzy wynosiła 3.470 zł,

działając w ten sposób na szkodę B.W., przy czym zarzucanego czynu dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 15.07.2011 r. do 19.01.2012 r. z zaliczeniem okresu od 29.12.2008 r., do 31.12.2008 r. kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 29.09.2009 r. sygn. akt II K [...],

- w dniu 11 stycznia 2016 r. w B. na ul. J. [...], wykorzystując niezamknięte drzwi wejściowe na zamek, będąc zamaskowany w kominiarkę wtargnął do wnętrza domu C.G. lat 87, grożąc jej pozbawieniem życia oraz pokazując jej nóż zażądał wydania pieniędzy, a kiedy pokrzywdzona oświadczyła, że nie posiada pieniędzy, dokonał penetracji domu i dokonał kradzieży pieniędzy w kwocie 2.100 zł, działając na szkodę C.G., przy czym zarzucanego czynu dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 15.07.2011 r. do 19.01.2012r. z zaliczeniem okresu od 29.12.2008r., do 31.12.2008 r. kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 29.09.2009 r. sygn. akt II K [...], to jest uznał oskarżonego R.W. za winnego popełnienia ciągu przestępstw z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności,

2. w dniu 27 stycznia 2016 r. w O. na ul. G. [...], po podaniu się za wnuka i uchyleniu drzwi domu przez H.W. lat 86, wtargnął przemocą do wnętrza domu, gdy pokrzywdzona chciała zamknąć drzwi przed zamaskowanym sprawcą, a następnie używając przemocy poprzez szarpanie, ciągnięcie za włosy, kopanie i uderzanie laską drewnianą oraz kijem, które połamał na ciele pokrzywdzonej oraz przez groźby zabójstwa i podpalenia domu, po czym po odmowie wydania pieniędzy dokonał penetracji pomieszczeń dokonując kradzieży pieniędzy w kwocie co najmniej 1000 zł, torebki z zawartością dowodu osobistego oraz legitymacji emeryta i rencisty wydanych na dane pokrzywdzonej, a swoim działaniem spowodował u pokrzywdzonej stłuczenie okolicy czołowej, dużych podbiegnięć krwawych na tylnej powierzchni klatki piersiowej, obu ramion, nadgarstków oraz łokcia lewego, otarcia naskórka nadgarstka prawego i podudzia lewego, złamanie paliczka bliższego palca III lewej ręki, a powyższe obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia inny niż określony w art. 156 § 1 k.k., przy czym

zarzucanego czynu dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 15.07.2011 r. do 19.01.2012 r. z zaliczeniem okresu od 29.12.2008 r., do 31.12.2008 r. kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 29.09.2009 r. sygn. akt II K [...], tj. przestępstwa z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k., art. 275 § 1 k.k., art. 276 k.k., przy zast. art. 11 § 2 k.k. i za to na podst. art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności,

Na podstawie art. 91 § 2 k.k., art. 85 § 1 k.k. i 86 § 1 k.k. Sąd połączył oskarżonemu kary wymierzone w punkcie 1 i 2 części dyspozytywnej wyroku i wymierzył oskarżonemu R.W. karę łączną 8 lat pozbawienia wolności.

Nadto, na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł obowiązek naprawienia szkody przez oskarżonego poprzez zapłatę na rzecz B.W. kwoty 3.470 złotych, na rzecz C.G. kwoty 2.100 złotych, a na rzecz H.W. kwoty 1.000 złotych.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 28 stycznia 2016 r. do 16 listopada 2016 r., zaś na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonego, zarzucając:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że:

- w zakresie czynu opisanego w pkt 1 części dyspozytywnej wyroku (zarzuty nr I i II aktu oskarżenia), oskarżony działał z użyciem niebezpiecznego narzędzia, tj. noża oraz, że dokonał kradzieży kwoty 3.470 zł na szkodę B.W. i kwoty 2.100 zł na szkodę C.G., gdzie z materiału dowodowego zebranego w ramach postępowania sądowego i przygotowawczego wynika odmiennie;

- w zakresie czynu opisanego w pkt 2 części dyspozytywnej wyroku (zarzut nr III aktu oskarżenia), oskarżony połamał kij oraz łaskę drewnianą na ciele pokrzywdzonej H.W., gdzie z materiału dowodowego zebranego w ramach postępowania sądowego i przygotowawczego wynika odmiennie.

2. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia, polegającą na:

- pozbawieniu waloru wiarygodności wyjaśnień oskarżonego R.W. w zakresie rzekomego użycia przez niego niebezpiecznego narzędzia w postaci noża wobec pokrzywdzonych B.W. i C.G., gdzie z całokształtu materiału dowodowego zebranego w przedmiotowej sprawie, w tym pierwszych zeznań w/w pokrzywdzonych oraz zeznań pozostałych świadków, nie można bez wątpliwości wywnioskować, że oskarżony używał noża, tj. art. 4, k.pk. 7, 5 § 2 k.p.k. oraz 410 k.p.k.;
- przyznaniu waloru wyłącznej wiarygodności zeznaniom pokrzywdzonym B.W. i C.G., w zakresie wysokości skradzionych pieniędzy, gdzie według wskazań wynikających z zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego nie można stwierdzić, że w chwili dopuszczania się czynów zabronionych przez oskarżonego w/w pokrzywdzone dysponowały kwotami pieniężnymi w wysokości odpowiednio 3.470 zł i 2.100 zł.

3. rażąco niewspółmierność kary zastosowanej wobec oskarżonego, który przyznał się w przeważającej części do zarzucanych mu czynów, poprzez wymierzenie mu kary łącznej w wysokości 8 lat pozbawienia wolności, gdzie właściwym byłoby wymierzenie niższych kar jednostkowych za każdy z zarzucanych czynów, jak też zgodnie z zasadą absorpcji, adekwatnym byłoby wymierzenie kary łącznej w wymiarze niższym niż orzeczony.

Wniósł przy tym o zmianę zaskarżonego wyroku i wyeliminowanie z opisów czynu elementu posłużenia się przez oskarżonego niebezpiecznym narzędziem wobec pokrzywdzonych B.W. i C.G., jak też wyeliminowanie stwierdzenia, że oskarżony połamał kij drewniany i laskę na ciele H.W. oraz oznaczenie skradzionych kwot pieniędzy odpowiednio wobec B.W. na poziomie 1.100 zł i C.G. na poziomie 300 zł, przy jednoczesnym obniżeniu kar jednostkowych za popełnione czyny, jak też kary łącznej, które wobec postawy oskarżonego wyrażającego skruchę i przyznającego się do winy, są rażąco wygórowane, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji - Sądowi Rejonowemu w K..

Wyrokiem z dnia 24 marca 2017 r. sygn. akt II Aka [...] Sąd Apelacyjny w [...], po rozpoznaniu apelacji obrońcy R.W., utrzymał w mocy zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w O., zwalniając oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych.

Od powyższego wyroku kasację wywiódł obrońca R.W., stawiając orzeczeniu Sądu Odwoławczego następujące zarzuty:

1. rażącego naruszenia prawa procesowego, mającego wpływ na treść orzeczenia, polegającego na nierozważeniu zarzutu apelacji, co do

- bezpodstawnego pozbawieniu waloru wiarygodności wyjaśnień oskarżonego R.W. w zakresie rzekomego użycia przez niego niebezpiecznego narzędzia w postaci noża wobec pokrzywdzonych B.W. i C.G., gdzie z całokształtu materiału dowodowego zebranego w przedmiotowej sprawie, w tym pierwszych zeznań w/w pokrzywdzonych oraz zeznań pozostałych świadków nie można bez wątpliwości wywnioskować, że oskarżony używał noża, tj. art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k.,

- przyznania waloru wyłącznej wiarygodności zeznaniom pokrzywdzonych B.W. i C.G., w zakresie wysokości skradzionych pieniędzy, gdzie według wskazań wynikających z zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego nie można stwierdzić, że w chwili dopuszczania się czynów zabronionych przez oskarżonego w/w pokrzywdzone dysponowały kwotami pieniężnymi w wysokości odpowiednio 3 470 zł i 2 100 zł, tj. art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k.,

2. rażącej niewspółmierności kary wymierzonej oskarżonemu, który przyznał się w przeważającej części do zarzucanych mu czynów, w wysokości 8 lat pozbawienia wolności, gdzie właściwym byłoby wymierzenie niższych kar jednostkowych za każdy z zarzucanych czynów, jak też zgodnie z zasadą absorpcji, adekwatnym byłoby wymierzenie kary łącznej w wymiarze niższym niż orzeczony.

Wskazując na powyższe, obrońca skazanego wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Odwoławczemu, a także orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego według norm przepisanych.

W pisemnej odpowiedzi na wniesioną kasację Prokurator Prokuratury Regionalnej w [...] wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja może być wniesiona tylko z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. lub innego naruszenia prawa, jeżeli mogło ono mieć istotny wpływ na treść orzeczenia. Powyższe wyklucza możliwość formułowania w kasacji błędu w ustaleniach faktycznych i to zarówno, gdy jest on podniesiony wprost jak i wówczas, jak to występuje w niniejszej sprawie, przyjmuje postać naruszenia prawa procesowego, gdy w rzeczywistości autor kasacji nie zgadza się z ustaleniami faktycznymi poczynionymi przez Sąd pierwszej instancji.

Z art. 523 § 1 zdanie drugie k.p.k. wynika jednoznacznie, że kasacja nie może być wniesiona (przez obrońcę) wyłącznie z powodu niewspółmierności kary co czyni zarzut opisany w pkt 2 kasacji jako oczywiście bezzasadny.

Zarzut z pkt. 1 jest powtórzeniem zarzutu apelacyjnego i pod pozorem naruszenia przepisów postępowania karnego skierowany jest przeciwko ustaleniom faktycznym dokonany przez Sąd I instancji.

Jako podstawę tego zarzutu wskazano przepisy proceduralne stanowiące ogólne dyrektywy postępowania karnego i samodzielnie nie mogą stanowić podstawy zarzutu kasacyjnego. Dodać należy, że art. 5 § 2 k.p.k. dotyczy wątpliwości, jakie może powziąć Sąd orzekający (a nie strona) i dopiero gdy Sąd te wątpliwości by powziął i nie rozstrzygnął na korzyść oskarżonego, zasadny byłby zarzut naruszenia tego przepisu przez sąd pierwszej instancji.

Z uwagi na to, że Sąd Apelacyjny w [...] nie dokonywał własnych ustaleń nie mógł on naruszyć przepisów wskazanych w pkt. 1 kasacji (art. 4, 5 § 2, 7, 410 k.p.k.).

Mając to na uwadze oraz uznając, że w rzeczywistości zarzut ten (z pkt. 1 kasacji) sprowadza się do polemiki z ustaleniami faktycznymi i to dokonany przez Sąd I instancji, Sąd Najwyższy oddalił kasację jako oczywiście bezzasadną.